

A Nagy Seth második értekezése

És a tökéletes Magasztos megpihen a kimondhatatlan fényben, mindezek anyjának igazságában, és mindannyiótokban, akik eljutnak hozzám, hozzám, aki egyedül a tökéletes, a Szó miatt. Mivel a Szellem teljes hatalmasságával létezem, aki barátságos hozzánk, és a mi hasonlatos rokonunk, hiszen létrehozta egy szót az Atyánk dicsőségére, a jósága által, úgyszintén a megsemmisíthetetlen gondolatot, amely a Szó őbenne – rabszolgaság, hogy Krisztussal meg fogunk halni – és a megsemmisíthetetlen és szeplőtlen gondolat, és a felfoghatatlan csoda, a kimondhatatlan víz írása, mely a tőlünk való szó. Én vagyok az, aki bennetek van, és ti bennem vagytok, ahogy az Atya bennetek van ártatlanságban.

Jöjünk össze, gyűljünk együvé. Látogassuk meg az ő alkotását. Küldjünk előre valakit oda, pont miként ő meglátogatta (az) Ennoiaszt, az alanti régiókat. És ezeket a dolgokat mondtam a Magasztosnak örvendő egész tömeg nagyszámú gyülekezetének. Az Igazság Atyjának egész háza örvendezett, hogy én vagyok az, aki tőlük való. Gondolatot közöltem Ennoiaszról, aki a szeplőtelen Szellemtől ered, az aláereszkedésről a vízre, mely az alanti régiók. Nekik mindannyiuknak egyetlen tudatuk volt, hiszen az egytől ered. Megbízta engem, mert hajlandó voltam. Azért születtem, hogy kinyilvánítsam a dicsőséget a rokonaimnak és a társzellemeimnek.

Ami azokat illeti, akik a világban voltak, a nővérünk, Szófia kívánságára alkották meg őket – ő, aki egy szajha – az ártatlanság miatt, mely nem vált teljessé. És ő nem kérdezett semmit a Mindentől, sem a Gyülekezet előljárójától, sem az isteni megnyilvánulástól (Pleroma). Mivel első volt, azért jött létre, hogy monádokat és helyeket alkosson a Fény Fia és munkatársai számára, melyeket az alanti alkotóelemekből vett, hogy testet építsen számukra, melyben lakozhatnak. Ám amikor létrejövénének üres dicsőségben, bevégezték, elpusztulva a lakóhelyükben, melyben voltak, hiszen azokat Szófia alkotta. Készen állnak, hogy megkapják az kimondhatatlan monád és a Gyülekezet előljárójának élet-adó szavát, a Gyülekezetét, mely kitart és ki bennem van.

Meglátogattam egy testi lakóhelyet. Elűztem azt, aki először benne volt, és bementem. És az arkónok teljes sokasága nyugtalan lett. És az arkónok összes lényege, a föld valamennyi nemzett hatalmasságát beleértve, megrázkódott, amikor meglátta a Kép hasonmását, hiszen össze volt keverve. És én voltam az, aki benne voltam, nem emlékeztetve arra, aki először volt benne. Mivel földi ember volt, viszont én, a mennyek fölöttől való vagyok. Nem utasítottam vissza őket, egyenlővé válva Krisztussal, ám nem lepeztem le magam számukra a szeretetben, mely belőlem származik. Kijelentettem, hogy idegen vagyok az alanti világok számára.

Nagy zavar támadt az egész földi területen, rendetlenség és menekülés, ahogy az arkónok tervében is. És néhányan bizonyosságot nyertek, amikor látták a csodákat melyeket műveltem. És mindezek, a fajjal együtt, mely lejött, megszabadult tőle, aki megmenekült a remény Szófiájának trónjától, hiszen korábban ránk vonatkozó jelet adott, és mindannyian velem együtt – azok akik Adonaios fajából (valók). Mások ugyancsak megszabadultak, mint a Kozmokrátortól, és azok, velük együtt, révén minden (féle) büntetést hoztak rám. És volt egy menekülés a tudatukból, melyet velem kapcsolatban javasoltak, azt gondolván, hogy ő (Szófia) az egész nagyság, és hamis tanúságot szolgált, továbbá az Emberrel szemben és egész a gyülekezet vezetőjével szemben.

Nem volt lehetséges számukra, hogy megismerjék ki az Igazság Atyja, a Hatalmasság Embere. Ám ők, akik megkapták a nevet az tudatlansággal való kapcsolat miatt – mely forrás és hajó – azért lett teremtvé, hogy elpusztítsa Ádámot, akit ők alkottak, azért, hogy felfedje azokat, akik az övéik, ugyanezen a módon. Ám ők, az arkónok, akik Yaldabaoth helyén (tartózkodnak), kinyilvánítják az angyalok birodalmát, melyet az emberiség kutatott, azért, hogy ők ne ismerjék meg az Igazság Emberét. Ami Ádámot illeti, akit ők megformáltak, megjelent számukra. És félelmetes mozgás támadt az egész lakóhelyen, nehogy a körülöttük lévő angyalok fellázadjanak. Mivel azok nélkül, akik hálaadó imát mondanak – nem halok meg valójában, nehogy arkangyalok kiüresedjen.

És akkor egy hang – a Kozmokrátoré – szólt az angyalokhoz: „Én vagyok az Isten és nincs más rajtam kívül.” Ám én vidáman nevettem, amikor megvizsgáltam üres glóriáját. Ám folytatta és azt mondta: „Ki az ember?” És az egész angyalserege, aki látta Ádámot és lakóhelyét, nevetett a kicsinységén. És így történt, hogy az ő Ennoiájukat (az Isten női fele) eltávolították a mennyek Magasztosán kívülre, ti. az Igazság Emberén, akinek nevét látták, mióta ő a kis lakhelyen (tartózkodik), mivel kicsik (és) érzéketlenek üres Ennoiájukban, nevezetesen a kinevetőik. Ez (ez egész) fertőző betegség volt számukra.

A Szellem Atyaságának egész nagysága nyugalomban volt azon a helyen. És én vagyok az, aki vele van, mivel birtoklom az Ennoiáját az örök egyek egyetlen kisugárzását és a szeplőtelen és mérhetetlen felfoghatatlanságát. Beléhelyeztem a kis Ennoiát a világba, összezavarván őket és megrémisítve az angyalok egész sokaságát és az előjáróikat. És meglátogattam mindannyiukat tűzzel és lánggal az Ennoiám miatt. És minden (ami) őket érintette, miattam történt. És zavar támadt és harc a Szeráfok és Kerubok körében, hiszen dicsőségük elhalványul, és az összevisszaság az Adonaiosok körül mindkét oldalon és lakóhelyeiken – a Kozmokrátorhoz, és annak, aki azt mondta: „Ragadjuk meg őt”; mások ismét: „A terv természetesen nem fog megvalósulni.”

Ami az Adonaiosokat illet, (ők) ismernek engem, a remény miatt. És én voltam az oroszlánok szájában. És a terv, melyet kieszeltek rólam, hogy szabadon engedjék Eltévelyedésüket és esztelenségüket – nem roskadtam össze előttük, miként azt eltervezték. Ám egyáltalán nem voltam szomorú. Azok, akik ott voltak, megbüntettek engem. És nem haltam meg valójában, csak látszólag, nehogy megszegényítsenek, mert ők a rokonaim. Eltüntettem magamról a szégyent, és nem váltam félnké azok tükrében, ami történt velem a

kezükben. Már majdnem megadtam magam a félelemnek, és <szenvedtem> a pillantásuktól és gondolatuktól, azért, hogy soha ne találjanak egyetlen szót sem hogy róluk beszéljenek. Ami a halálom illeti, amiről azt hitték, megtörtént, az eltévelyedésük és vakságuk miatt (történt meg), hiszen felszögezték az emberüket a saját halálukra. Mivel az Ennoiak nem láttak engem, hiszen süketek és vakok voltak. Ám ezeket a dolgokat cselekedve, elélték saját magukat. Igen, ők láttak engem; ők megbüntettek engem. Más volt az, az apjuk, aki megitta az epét és az ecetet; nem én voltam. Megvertek engem náddal, más volt az, Simon, aki a vállán hordozta a keresztet. Más voltam mint akit töviskoszorúval megkoronáztak. Azonban örvendeztem mindenek felett a magasságban az arkónok vagyonán és eltévelyedésük következménye, üres dicsőségük miatt. És nevettem tudatlanságukon.

És legyőztem minden hatalmasságukat. Mivel ahogy jöttem lefelé, senki sem látott meg engem. Hiszen megváltoztattam az alakjaimat, formáról formára alakulva. És ezért amikor a kapuiknál voltam, felöltöttem az ő képüket. Így csendesén áthaladtam közöttük, és láttam a helyeiket, és nem féltem és nem voltam megszégyenítve sem, mivel szeplőtlen voltam. És beszéltem velük, elvegyültem közöttük azok által, akik az enyéme, és rátapostam azokra, akik fanatikusan kíméletlenek velük, és eloltják a lángot. És azért tettem mindezeket a dolgokat hogy beteljesítsem vágyamat, melyet az magasság Atyjának kívánságára vágytam.

És a Magasztos fiát, akit elrejtettek az alanti régiókban, felhoztuk a magasságba, ahol én <voltam> ezen összes énnal velük, mely (magasságot) senki sem látta még és nem is ismerte, ahol a menyegzői díszruha menyegzője van, az új és nem a régi, a nem romló. Mivel pedig ez a mennyek új és tökéletes menyegzői szobája, ahogy azt kinyilatkoztattam, (miszerint) három út van, eme eón lelkének szeplőtlen rejtelmében, mely nem pusztul el, nem is hullik szét, nem képes beszélni sem erről; ellenkezőleg, osztatlan, egyetemes és állandó. Ami a lelket illeti, a magasságos egy, nem fog beszélni az itt lévő eltévelyedésről, nincs átvitel ezekből az eónokból sem, mivel akkor lesz átvitel amikor szabaddá válik, és amikor nemességgel lesz felruházva a világban, az Atya előtt állva, félelem és kimerültség nélkül, mindig elvegyülve a hatalmasság (és) a forma Eszével. Látni fognak engem minden oldalról gyűlölet nélkül. Mivel látnak engem, őket (is) látják és elkeverednek velük. Mivel nem szégyenítették meg engem, őket sem szégyenítették meg. Mivel nem féltek előttem, minden kapun át fognak haladni félelem nélkül és tökéletesen lesznek a harmadik dicsőségben.

Ez volt az én utam a kinyilatkoztatott magasságba, melyet a világ nem fogadott el, a harmadik keresztségem a feltárt képben. Amikor elmenekültek a hét Előjáró tüze elől, és a arkónok hatalmasságainak napja lenyugodott, sötétség ragadta el őket, és a világ szegénnyé vált, amikor béklyók sokaságával bilincselték meg őt. A fára szögezték, és négy bronzszöggel rögzítették. Templomának függönyét szétszaggatta kezével. Remegés támadt mely megragadta a föld káoszát, ami pedig az alatta alvó lelkeket illeti, kiszabadították. És felemelkedtek. Merészen jártak-keltek, szétszórván a tudatlanság tanulatlanság lelkes szolgálatát a halott sírok mellett, felöltvén az új embert, mivel meg kell ismerniük a tökéletes Áldott örökkévaló Egyet és a felfoghatatlan Atyát és a végtelen fényt, mely én vagyok, magamtól jöttem és egyesítettem őket magammal. Nincs szükség sok szóra, mivel az Ennoiánk az ő Ennoiájukkal volt. Ezért ők tudták, miről beszéltek, mivel tanácsot kértek az arkónok pusztításáról. És ezért teljesítettem az Atya kívánságát, aki én vagyok.

Ezután kijöttünk otthonunkból, és lejtöttünk erre a világra, és megszülettünk e világban testekben, gyűlölteket bennünket és üldöztek, és nem csak a tudatlanok által, hanem azok által is, akik úgy gondolták, Krisztus nevében cselekszenek, hiszen tudatlanul üresek voltak, nem ismervén kik ők, mint a buta állatok. Ők üldözték azokat, akiket felszabadítottam, mert gyűlölték őket – azokat, akiknek be akarták fogni a száját, értelmetlen sírást és nyöszörgést (okozni), mert nem ismertek teljes mértékben engem. Ehelyett két urat szolgáltak, sőt a sokaságot. Ti azonban mindenben győzedelmeskedtek, háborúban és csatában, féltékeny megosztottságon és haragon. Szeretetünk egyenességében azonban ártatlanok, tiszták (és) jók vagyunk, hiszen az Atya ismeretét birtokoljuk, a (maga) kimondhatatlan rejtélyében.

Ez pedig nevetséges volt. Én vagyok az, aki tanúsággal bírok, hogy nevetséges volt, hiszen az arkónok nem tudják, hogy ez a szeplőtelen igazság kimondhatatlan egysége, mint a fény fiai között létező, akik utánzatot készítettek, kihirdetvén a halott ember és hazugságok dogmáját, azért hogy hasonlítsanak a tökéletes gyülekezet szabadságára és tisztaságára; (és) <csatlakoztassák> önmagukat az ő félelemről és szolgaságról szóló tanukhoz, a világgal törődve, és elhanyagolva az istentiszteletet, kicsik (és) tudatlanok révén, hiszen nem rendelkeznek az igazság nemességével, hiszen gyűlölik az egyet, akiben ők vannak és szeretik az egyet akiben nincsenek benne. Mivel nem rendelkeztek a Magasztos Ismeretével, amely felülről való és az igazság forrása(ból), és nem a szolgaságból és féltékenységből, félelemből és a világi dolgok szeretetéből. Mivel pedig ami nem az övék és ami az övék félelem nélkülséget és bőségesen használnak. Nem vágyakoznak, mert hatalmuk van, és törvényük önmaguk által minden felett, amit csak kívánnak.

Azonban azok, akiknek nincs, szegények, vagyis azok, akik nem birtokolják őt. És ők csodálták őt és megtévesztették azokat, akik általuk olyanokká váltak, mint akik birtokolják az ő szabadságuk igazságát, miként szolgaságra szántak minket és félelem elviselésére kényszerítettek. Ez a személy szolgaságban van. És őt, akit a erővel és félelemmel kényszerítettek, az Isten vigyázza. Ám az atyaság minden nemességét nem vigyázzák, hiszen csak őt vigyázza, aki tőle származik, szó és kényszer nélkül, hiszen egyesült az ő kívánságával, ő aki csak az Atyaság Ennoiához tartozik, hogy Tökéletessé és kimondhatatlanná tegye az élő víz által, hogy veletek legyen kölcsönösen a bölcsességben, nem csak a hallható szóban, hanem valójában a beteljesedett szóban. Mivel pedig a tökéletesek érdemesek ilyen módon való megalapításra és velem való egyesítésre, azért hogy ne osztozzanak semmiféle ellenségeskedésben, (ellenkezőleg), jó barátságban. Mindent teljessé teszek a Jóságos által, mivel ez az igazság egysége, hogy ne legyen ellenségük. Ám mindenki, aki megosztottságot hoz – és nem tanul bölcsességet egyáltalán, mert megosztást hoz, és nem barátságot – ellensége mindannyiuknak. Ám azok, akik harmóniában élnek és felebaráti szeretetben, természetesen és nem mesterségesen, teljes egészében és nem részleteiben, ez az ember igazából bírja az Atya kívánságát. Ő az egyetemes egy és a tökéletes szeretet.

Ami Ádámot illeti, nevetséges volt, hiszen Hebdomad hamisítvány embertípust alkotott személyében,

mintha erősebb lenne nálam és a fivéreimnél. Ártatlanok vagyunk az ő vonatkozásában, hiszen nem vagyunk bűnösök. És Ábrahám és Izsák és Jákob neveltségesek voltak, hiszen atyáik hamisítványai, Hebdomadtól kapták a nevüket, mintha ő erősebb lenne nálam és fivéreimnél. Ártatlanok vagyunk az ő vonatkozásában, hiszen nem vagyunk bűnösök. Dávid neveltséges volt abban, hogy a fiát az Emberfiának nevezik, Hebdomad befolyására, mintha ő erősebb lenne nálam és a fajom tagtársainál. Ártatlanok vagyunk az ő vonatkozásában; nem vagyunk bűnösök. Salamon neveltséges, hiszen azt gondolta ő Krisztus, Abdomad hiúvá tette őt, mintha ő erősebb lenne nálam és a fivéreimnél. Ám ártatlanok vagyunk az ő vonatkozásában. Nem vagyok bűnös. A 12 próféta neveltséges volt, hiszen az igaz próféták utánaiként születtek. Mint hamisítványok jöttek e világra, Hebdomad által, mintha ő erősebb lenne nálam és fivéreimnél. Azonban ártatlanok vagyunk az ő vonatkozásában, hiszen nem vagyunk bűnösök. Mózes, a hűséges szolga, neveltséges volt, a „barát” névvel rendelkezett, hiszen visszás dolog, hogy azok tettek tanúságot róla, akik soha nem ismertek engem. Sem ők, sem akik előtte voltak, Ádámtól Mózesig és Keresztelő Jánosig, egyikük sem ismert sem engem, sem a fivéreimet.

Mivel pedig az angyalok tantételével rendelkeztek, hogy megfigyeljék az étrend-törvényeket és a keserves szolgaságot, hiszen soha nem ismerték az igazságot, és nem is fogják megismerni azt. Ugyanis nagy tévedés lakozik lelkükben, lehetetlenné téve számukra, hogy valaha is megtalálják a szabadság Eszét, azért, hogy megismerjék őt, amíg meg nem ismerik az Emberfiát. Az Atyám szerint pedig én vagyok akit a világ nem ismert meg, emiatt pedig, a (világ) felkél ellenem és a fivéreim ellen. Azonban ártatlanok vagyunk az ő vonatkozásában; nem vagyunk bűnösök.

Az Arkón pedig neveltséges volt, mert az mondta: „Én vagyok az Isten és senki nem nagyobb nálam. Én vagyok egyedül az Atya, az Úr, és senki más nincs mellettem. Feltékeny Isten vagyok, aki elhossa az atyák bűnét a gyermekekre három és négy generáción át.” Mintha ő erősebb lenne nálam és a fivéreimnél! Azonban ártatlanok vagyunk az ő vonatkozásában, abban, hogy nem vagyunk bűnösök, hiszen tökéletesen elsajátítottuk az ő tanítását. Így üres volt a dicsősége. És nem értett egyet a mi Atyánkkal. És így, közösségünk révén megragadtuk az ő tanítását, hiszen hiú volt az üres dicsőségben. És nem értett egyet a mi Atyánkkal, mivel neveltséges volt és megítélő és hamis próféta.

Oh, azok, akik nem látnak, nem látják a vakságotokat, vagyis ami nem volt ismert, és nem is lesz soha ismert, és soha nem fogják tudni öröla. Nem figyeltek szilárd engedelmességgel. Ezért hibás ítéletet hoztak, és felemelték megfertőzött és gyilkos kezüket rá, mintha legyőzhetnék a levegőt. És az öntudatlanok és a vakok mindig is öntudatlanok, mindig szolgái a törvénynek és a földi félelemnek.

Én vagyok Krisztus, az Emberfia, aki közületek való és köztetek van. Megvetett vagyok a ti kedvetekért, azért, hogy ti magatok elfelejtsétek a különbséget. És nem válok nővé, még kevésbé szültök a gonosznak és fivéreinek; feltékenységet és megosztottságot, dühöt és haragot, félelmet és megosztott szívet, és ürességet és nem létező vágyat. Ám kimondhatatlan rejtély vagyok számotokra.

Aztán, a világ alapítása előtt, amikor a Gyülekezet teljes sokasága összegyűlt Ogdoan helyén, amikor tanácskoztak a szellemi menyegzőről, mely egységben van, így tökéletessé vált a kimondhatatlan helyeken, az élő szó által, a szepőlétlen menyegző tökéletessé vált Jézus közvetítése (Mesotese) által, aki mindannyiukban benne lakozik és birtokolja őket, aki a szeretet osztatlan erejében lakik. És körülötte, megjelenik számára mint ezek mindegyikének Monádjá, egy gondolat és atya, hiszen ő egy. És mellettük áll, hiszen úgy született meg egymaga, mint egész. És ő az élet, hiszen a kimondhatatlan Atyától és a tökéletes Igazságtól származik, azoknak (atyjától) akik ott vannak, az Béke egységében, és a jó dolgok barátjától és az örök élettől és kimondhatatlan élettől, az élet nagyszerű harmóniájától és a hittől, az atyaság és anyaság örök élet és nővérség és ésszerű bölcsesség örök élete által. Megegyeztek az Ésszel, aki szétterült és szétterjed örvendetes egységben és hitelt érdemlő és hitben figyel valakire. És ő atyaságban és anyaságban és ésszerű fivérségben és bölcsességben van. És ez az igazság menyegzője, és a romolhatatlanság nyugalma az igazság szellemében, minden egyes tudatban, és a tökéletes fény a megnevezhetetlen rejtélyben. Azonban így van, s nem fog megtörténni sem körünkben semelyik térségben vagy helyen a körzetben és a béke szakadásában, ám egységben és a szeretet elegyében, mindannyian, akik tökéletesek az egyben, aki van.

Ugyancsak megtörtént mindez a mennyek alatti helyeken kibékítésük érdekében. Azok, akik ismernek engem a megváltásban és megosztatlanságban, és azok akik az atya dicsőségéért élnek és az igazságért, elválasztottságban. Elvegyülve az egyben az élő szóban. És én a szellemben vagyok és az anyaság igazságában, miként ő van ott; azok között voltam, akik barátok barátságában egyesültek mindörökké, akik egyáltalán nem ismerik sem a viszályt, sem a gonoszságot, ám akiket egyesített a Tudásom a szóban és békében, melyek tökéletességben léteznek mindenkin és bennük valamennyiükben. És azok, akik magukra öltötték az éni típusom formáját magukra öltik a szavam formáját. Igazából, mindörökké a fényben fognak megszületni, és egymással barátságban és szellemben, hiszen ismernek valamennyi vonatkozást (és) láthatatlan (dolgot), ami az Egy. És mindezek a dolgok egyek. És így ők tanulnak az Egyről, amint a Gyülekezett (tette) és azok, akik benne lakoznak. Ami a mindenek atyját illeti, létezik, mérhetetlen (és) kimondhatatlan: Ész és Szó és Felosztás és Irigység és Tűz. És ő a teljes egy, lévén a Teljesség benne van összességében, mint egyetlen tan, mert mindezek a dolgok egyetlen szellemtől való. Oh, láthatatlanok, miért nem ismertétek meg a rejtélyt helyesen?

Ám az arkónok Jaldabaoth körül engedetlenek voltak, Ennoia miatt, aki lement hozzá a nővérétől, Szófiától. Egységbe léptek azokkal, akik velük voltak tüzes felhő keverékében, ami az Irigységük volt, és a maradékkal, akiket az ő teremtményeik hoztak világra, mintha csorbították volna a Gyülekezet teljes megelégedettségét. És ezért feltárták a tudatlanság keverékét hamis tűzben, és földben és gyilkosságban, hiszen ők kicsinyek és tanulatlanok, olyan ismeretek nélkül, melyek ezeket merészelnék (kétségbe vonni), és nem értvén, hogy a fénynek társa a fény, a sötétségnek a sötétség, és a romlandó a romlandóval, a romolhatatlan a romolhatatlannal.

Ezek a dolgok pedig, melyeket megmutattam nektek – én vagyok Jézus, az Emberfia, aki a mennyek fölé emelkedett – Oh, tökéletesek és romolhatatlanok, a romolhatatlan és tökéletes rejtély miatt és a kimondhatatlan egy miatt. Ám ők azt gondolják, hogy mi döntöttünk róluk, a világ alapítása előtt, azért, mert felemelkedtünk a világ azon helyeiről, bemutattuk a romolhatatlanság jeleit, a szellemi egységből a megismerésre. Ti nem tudjátok ezt, mert a hús felhője beárnyékol titeket. Ám én egyedül a barátja vagyok Szófiának. Az atya keblén voltam a kezdetektől, az igazság és a Hatalmasság fiainak helyén. Maradjatok hát velem, a társszellemeikkel és a fivéreimmel örökké.

Fordította: Aranyi László

[Vissza a nyitólapra](#)